

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вж. № ККС-056-38-1

Дата: 10 / 02 / 2020

Изх. № 01-00-8

София, 10-02-2020 г.

ДО

**Г-Н ДИМИТЪР ЛАЗАРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ЗА
КОНТРОЛ НАД СЛУЖБИТЕ ЗА
СИГУРНОСТ, ПРИЛАГАНЕТО И
ИЗПОЛЗВАНЕТО НА СПЕЦИАЛНИТЕ
РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА И ДОСТЪПА
ДО ДАНИТЕ ПО ЗАКОНА ЗА
ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ**

На Ваш № ККС-056-38-1/24.01.2020 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛАЗАРОВ,

Във връзка с Ваше писмо под горния номер относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за Националната служба за охрана (ЗНСО), внесен под № 054-01-1/13.01.2020 г. от група народни представители за разглеждане в Народното събрание, Ви уведомяваме следното:

Направеното предложение за изменение и допълнение на ЗНСО е основно въпрос на законодателна целесъобразност, за което следва да се търси консенсус по текстовете на законопроекта.

С предложените промени в ЗНСО се предвижда охраняваните лица по чл. 22, ал. 1, т. 2 - 4 включително, да заплащат предоставената им охрана по ред и тарифа, определени с наредба на министъра на финансите по предложение на началника на Националната служба за охрана (НСО). В тази връзка, следва да се има предвид, че предлаганите промени в ЗНСО по същество въвеждат държавни такси, които ще се дължат от лицата по чл. 22, ал. 1, т. 2 - 4 на този закон. Съгласно разпоредбите на чл. 2, ал. 2 и чл. 3 от Закона за държавните такси (ЗДТ), такива се дължат срещу предоставяне от страна на администрацията на услуга, изразяваща се в действие или в издаване на документ. В тази връзка, считаме, че направеното предложение за заплащане на държавна такса не представлява административна услуга по смисъла на посочените разпоредби от ЗДТ, а е изпълнение на функциите на НСО, възложени с разпоредбата на чл. 2 и чл. 13 от ЗНСО. Допълнително, функциите и дейностите на НСО не са част от дейностите по чл. 4 от ЗДТ, за които се предвижда заплащане на такива такси.

Следва да се отчита и обстоятелството, че проектът предвижда заплащане на охраната от лицата по чл. 22, ал. 1, т. 2 - т. 4 от ЗНСО във всички случаи, в които такава охрана им е предоставена. Това изискване не отчита затруднението или дори невъзможността на съответното лице да осигурява средствата, необходими за заплащане на охраната. В този случай лицето ще бъде принудено да използва възможността по чл. 22, ал. 4 от ЗНСО да откаже охраната, като този отказ няма да е свързан с отпадане на конкретната застрашеност спрямо лицето или на промяна в усложнената среда за сигурност спрямо него, а единствено със задължението за заплащане на съответните такси. Такава ситуация би създавала

предпоставки за посегателства срещу тези лица (реалната възможност от които е и обусловила решението по чл. 23 от ЗНСО за тяхната охрана) и съответно за увреждане на националната сигурност и/или подронване, отслабване или затрудняване на властта в Република България.

Предвид горното, считаме, че Комисията по чл. 23 от ЗНСО следва да извършва и преценка за финансовите възможности на застрашените лица да заплащат предоставената им охрана. Ако лицата не разполагат с такива възможности е необходимо разходите за тяхната охрана да се осигуряват от бюджета на НСО, с оглед гарантиране на сигурността и защитата им в случай на посегателства.

По отношение на предвидената в законопроекта наредба за размерите на таксите, която да бъде издадена от министъра на финансите, следва да се посочи, че съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗДТ, същите се определят в тарифи, одобрени от Министерския съвет, а не с наредби на отделен министър. Също така, обръщаме внимание, че правомощията на министъра на финансите не са свързани с функциите и дейността на НСО. НСО, съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от ЗНСО, е специализирана военизирана държавна служба към президента на републиката, чийто началник е първостепенен разпоредител с бюджет. Поради това не би следвало министърът на финансите да приема наредба или да бъде вносител в Министерски съвет за приемане на наредба, с която се определят реда и тарифата, предвидени в законопроекта.

Имайки предвид горните съображения, ако бъде прието предлаганото допълнение в ЗНСО за заплащане от лицата по чл. 22, ал. 1, т. 2-4 от ЗНСО на предоставяната им охрана, то следва да се има предвид, че охраната на НСО не е административна услуга по смисъла на ЗДТ, поради което би следвало да бъде изготвен ценоразпис за предоставени услуги по охрана, утвърден от Министерския съвет по предложение на началника на НСО.

МИНИСТЪР:

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

